

halve million flygtninge i Palæstina har forsamlingen enstemmigt vedtaget et omfattende hjælpeprogram (godt 30 millioner dollars for 9 måneder), til hvis gennemførelse også Danmark må yde sit bidrag.

Beretningen fra De Forenede Nationers Balkankommission (UNSCOB), der udnævntes af plenarforsamlingen i 1947, gav anledning til langvarige drøftelser. I den vedtagne resolution udtaler forsamlingen sin beklagelse af den holdning, Grækenlands nordlige naboer har indtaget (navnlig den støtte, de på forskellig måde har givet de græske partisaner); kommissionens mandat forlænges for 1 år. Samtidig er der på selve forsamlingen taget et arbejde op for at nå til en forståelse mellem Albanien, Bulgarien, Grækenland og Jugoslavien.

Plenarforsamlingen udsendte i 1947 på De Forenede Staters initiativ en kommission til Korea med det formål at lette og fremskynde gennemførelsen af Koreas nationale uafhængighed og besættelsesstyrkernes tilbagetrækning. Kommissionens virksomhed kom imidlertid kun til at strække sig over den sydlige, af De Forenede Stater besatte del af Korea, idet den ikke fik adgang til at virke i det af Sovjetunionen besatte nordlige Korea. Dens beretning til plenarforsamlingen gav anledning til en langvarig drøftelse, hvis hovedresultat blev følgende: forsamlingen godkendte kommissionens hidtidige arbejde og fastslog, 1. at der er skabt en lovlige regering i den del af Korea, som kommissionen har haft adgang til, og 2. at de valg, der har fundet sted under kommissionens tilsyn, måtte betragtes som et gyldigt udtryk for folkets frie vilje.

Endvidere henstiller forsamlingen, at alle tropper bør trækkes tilbage fra Korea, såsnart som dette er praktisk muligt. En ny kommission vil blive udsendt for at fuldføre det påbegyndte arbejde.

Plenarforsamlingen oprettede i 1947 et interimsudvalg, som har til opgave mellem to samlinger at fortsætte en del af den foregående samlings arbejde og forberede den følgende samlings virksomhed. I den forløbne tid har udvalget behandlet adskillige spørgsmål og forelagt forsamlingen flere beretninger, bl. a. om anvendelse af veto-retten i sikkerhedsrådet.

Det er ikke siden plenarforsamlingen i 1947 lykkedes sikkerhedsrådet at nå til enighed om at anbefale nogen af de 12 stater (Albanien, Bulgarien, Ceylon, Finland, Irland, Italien, Portugal, Rumænien, Transjordanien, Ungarn, Østrig og Den Mongolske Folkerepublik), der har anmodet herom, til optagelse i De Forenede Nationer. Plenarforsamlingen har derfor ikke været i stand til at optage noget af disse lande. Fra mange sider, også fra dansk side, har man under forsamlingens drøftelse af denne sag udtalt beklagelse af dette forhold, og i de af forsamlingen vedtagne resolutioner lægges det sikkerhedsrådet alvorligt på sinde, at det er ønskeligt at nå frem til et positivt resultat.

Et af forsamlingens vigtigste resultater var vedtagelsen af erklæringen om menneskerettighederne. På samme måde som menneskerettighedserklæringerne i Frankrig og De Forenede Stater ved udgangen af det 18. århundrede gav en retningslinje for de politiske bestræbelser i disse lande i den følgende tid, vil den internationale menneskerettighedserklæring i den kommende tid give et billede af de borgerlige, kulturelle, økonomiske og sociale rettigheder, efter hvis fulde virkeliggørelse alle verdens lande nu må stræbe.

I den konvention om folkedrab, som forsamlingen enstemmigt godkendte, er der givet et praktisk udtryk for det princip, der allerede i 1946 blev vedtaget af forsamlingen: at folkedrab skal betragtes